ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 14ης Φεβρουαρίου 2012*

«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ακυρότητας — Λεκτικό κοινοτικό σήμα BIGAB — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κακοπιστίας — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»

Στην υπόθεση Τ-33/11,

Peeters Landbouwmachines BV, με έδρα το Etten-Leur (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τον P. Claassen, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον Π. Γερουλάκο,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου:

AS Fors MW, με έδρα το Saue (Εσθονία), εκπροσωπούμενη από τους M. Nielsen και J. Hansen, δικηγόρους,

με αντικείμενο προσφυγή που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 4ης Νοεμβρίου 2010 (υπόθεση R 210/2010-1), σχετικά με διαδικασία ακυρότητας μεταξύ της Peeters Landbouwmachines BV και της AS Fors MW,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους N. J. Forwood (εισηγητή), πρόεδρο, F. Dehousse και J. Schwarcz, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 24 Ιανουαρίου 2011,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 11 Μαΐου 2011,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 27 Απριλίου 2011,

έχοντας υπόψη ότι οι διάδικοι δεν υπέβαλαν αίτημα περί διεξαγωγής επ' ακροατηρίου συζητήσεως εντός προθεσμίας ενός μηνός από της κοινοποιήσεως της περατώσεως της έγγραφης διαδικασίας και δεδομένου ότι αποφασίσθηκε, επομένως, κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και κατ' εφαρμογή του άρθρου 135α του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, η υπόθεση να εκδικαστεί χωρίς προφορική διαδικασία,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 31 Μαρτίου 2005, η παρεμβαίνουσα AS Fors MW υπέβαλε στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 1, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε [αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)].

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο BIGAB.

3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται στις κλάσεις 6, 7 και 12 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 6: «Κοινά μέταλλα και κράματα αυτών· συρματόσκοινα και μεταλλικά σύρματα μη ηλεκτροφόρα· άλλα μεταλλικά προϊόντα μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις· μεταλλικά δοχεία»·

— κλάση 7: «Μηχανές και μηχανήματα κατεργασίας· κινητήρες (εξαιρέσει των οχημάτων)· συμπλέκτες και ιμάντες μεταδόσεως κινήσεως (εξαιρέσει των οχημάτων)· βαρέα μηχανήματα για τη γεωργία (εξαιρέσει των χειροκίνητων)· ελκυστήρες πολλαπλών χρήσεων· γερανοί (ανυψωτικά μηχανήματα)»·

— κλάση 12: «οχήματα· μηχανήματα κινήσεως στην ξηρά, στον αέρα ή στο νερό· ανυψωτικά μηχανήματα τύπου Clark· ρυμουλκούμενα με ανύψωση και ανατροπή· ρυμουλκούμενα για μεταφορά· ρυμουλκούμενα για μεταφορά ξύλου».

4 Η αίτηση καταχωρίσεως σήματος δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθ. 45/2005 *Δελτίο κοινοτικών σημάτων*, της 7ης Νοεμβρίου 2005, και το σήμα BIGAB καταχωρίστηκε ως κοινοτικό σήμα στις 20 Μαρτίου 2006, με τον αριθμό 4363842.

5 Στις 6 Σεπτεμβρίου 2007, η προσφεύγουσα Peeters Landbouwmachines BV κατέθεσε ενώπιον του ΓΕΕΑ αίτηση ακυρότητας του εν λόγω σήματος για όλα τα προϊόντα για τα οποία είχε καταχωριστεί. Οι λόγοι ακυρότητας που επικαλέστηκε προς στήριξη της αιτήσεως αυτής ήταν οι προβλεπόμενοι από τα άρθρα 51, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009), 52, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009), σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009), και από το άρθρο 52,

παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009), σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009).

6 Κατ' ουσίαν, η προσφεύγουσα προσήψε στην παρεμβαίνουσα ότι ενήργησε κακοπίστως κατά τον χρόνο της καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως του αμφισβητούμενου σήματος. Με την εν λόγω αίτηση καταχωρίσεως, η παρεμβαίνουσα είχε στην πραγματικότητα ως μόνο στόχο να παρεμποδίσει την προσφεύγουσα να συνεχίσει την εμπορία γεωργικού εξοπλισμού με το σήμα BIGA, αυτό δε παρ' όλον ότι η προσφεύγουσα ήταν κάτοχος προγενέστερου δικαιώματος επ' αυτού του σήματος.

7 Με απόφαση της 4ης Δεκεμβρίου 2009, το τμήμα ακυρώσεων απέρριψε την αίτηση περί ακυρότητας στο σύνολό της.

8 Στις 2 Φεβρουαρίου 2010, η προσφεύγουσα άσκησε κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεως προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ, δυνάμει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009.

9 Με απόφαση της 4ης Νοεμβρίου 2010 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή αυτή, στηριζόμενο κατ' ουσίαν στους ακολούθους λόγους:

— το θεσπισθέν με τον κανονισμό 207/2009 νομικό καθεστώς βασίζεται στην αρχή του «πρώτου καταθέτη», υπό την έννοια ότι η κυριότητα κοινοτικού σήματος δεν αποκτάται με προγενέστερη χρήση αλλά με προγενέστερη καταχώριση·

— η μία εκ των ρυθμίσεων αυτού του κανόνα προβλέπεται από το άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, κατά το οποίο ένα κοινοτικό σήμα κηρύσσεται άκυρο εάν ο κάτοχός του ενήργησε κακόπιστα κατά την κατάθεση της αιτήσεως καταχωρίσεως του εν λόγω σήματος, η δε κακή πίστη, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, δηλώνει «μία ανέντιμη πρακτική που δεν ανταποκρίνεται στα κριτήρια μιας αποδεκτής συναλλακτικής συμπεριφοράς»·

— η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η παρεμβαίνουσα είχε ενεργήσει κακόπιστα·

— πράγματι, η χρήση του σήματος BIGAB γινόταν από το 1991, αρχικά από τον προκάτοχο του σημερινού κατόχου του, κατόπιν δε από τον σημερινό κάτοχο, δηλαδή από την παρεμβαίνουσα, ενώ η προσφεύγουσα άρχισε να χρησιμοποιεί το σημείο BIGA μόλις το 1996·

— στο γεγονός αυτό προστίθεται το ότι το αμφισβητούμενο σημείο προέρχεται από την επωνυμία της εταιρίας που η παρεμβαίνουσα απέκτησε εκ των υστέρων, ήτοι Blidsberg Investment Group BIG AB·

— η παρεμβαίνουσα ήταν επομένως ελεύθερη να ζητήσει την καταχώριση αυτού του σήματος ως κοινοτικού σήματος για να ενισχύσει την προστασία της σε ευρωπαϊκό επίπεδο· η προσφεύγουσα απολάμβανε την ίδια ελευθερία, αλλά δεν κατέβαλε τον κόπο να καταχωρίσει το σημείο BIGA ως κοινοτικό σήμα, αν και το χρησιμοποιεί από το 1996·

— οι εκτιμήσεις αυτές δεν αμφισβητήθηκαν με την απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιουνίου 2009, C-529/07, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Συλλογή 2009, σ. I-4893), εφόσον η παρεμβαίνουσα είχε κυρίως και εκ των προτέρων την πρόθεση να προστατεύσει τα δικαιώματά της επί του σήματος σε ευρωπαϊκό επίπεδο και όχι να παρεμποδίσει την προσφεύγουσα να κάνει χρήση του σήματος BIGA· ενδεικτικό της προθέσεως αυτής είναι το γεγονός ότι η παρεμβαίνουσα είχε κάνει χρήση του αμφισβητούμενου σήματος σε πλείονες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης προτού ζητήσει την καταχώρισή του ως κοινοτικού σήματος·

— συναφώς, δεν έχει πολλή σημασία το γεγονός ότι η παρεμβαίνουσα γνώριζε ή, τουλάχιστον, όφειλε να γνωρίζει τη χρήση εκ μέρους της προσφεύγουσας του σημείου BIGA κατά τον χρόνο της καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως και ότι η προσφεύγουσα δύναται ή δεν δύναται να απαιτήσει ορισμένη

έννομη προστασία επί του μη καταχωρισμένου σήματος BIGA, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2.4, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της Συμβάσεως της Benelux στον τομέα της πνευματικής ιδιοκτησίας (σήματα και σχέδια ή υποδείγματα), που υπογράφηκε στη Χάγη στις 25 Φεβρουαρίου 2005, καθόσον αποδείχθηκε ότι, εν πάση περιπτώσει, το δικαίωμα της παρεμβαίνουσας ήταν προγενέστερο.

Αιτήματα των διαδίκων

10 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να κηρύξει άκυρο το καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα, αντικείμενο της αιτήσεως περί ακυρότητας, ή, επικουρικώς, να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να ακυρώσει το εν λόγω καταχωρισμένο σήμα ως προς τα προϊόντα που υπάγονται στην κλάση 7·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

11 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί του παραδεκτού των αποδεικτικών στοιχείων που η προσφεύγουσα προσκόμισε για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

12 Πρόκειται για τα παραρτήματα 19 και 20 του δικογράφου της προσφυγής, τα οποία περιέχουν, αντιστοίχως, αντίγραφα διαφόρων σελίδων που έχουν επιλεγεί από την ιστοσελίδα της παρεμβαίνουσας στο Διαδίκτυο και διάφορα αποσπάσματα σελίδων προερχομένων από μηχανή αναζήτησης, σχετικά με τα σήματα BIFA, FARMA και NIAB.

13 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η ασκηθείσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγή αποσκοπεί στον έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών, κατά την έννοια του άρθρου 65 του κανονισμού 207/2009, και ότι, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς περί ακυρώσεως, η νομιμότητα της προσβαλλομένης πράξεως πρέπει να εκτιμάται βάσει των πραγματικών και νομικών στοιχείων που υφίστανται κατά την ημερομηνία εκδόσεως της πράξεως. Έτσι, κατά πάγια νομολογία, αποστολή του Γενικού Δικαστηρίου δεν είναι η επανεξέταση των πραγματικών περιστάσεων υπό το πρίσμα των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν για πρώτη φορά ενώπιόν του. Συγκεκριμένα, η αποδοχή των αποδεικτικών αυτών στοιχείων είναι αντίθετη προς το άρθρο 135, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, κατά το οποίο τα υπομνήματα των διαδίκων δεν μπορούν να τροποποιήσουν το αντικείμενο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαφοράς [βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Νοεμβρίου 2009, T-162/08, Frag Comercio Internacional κατά ΓΕΕΑ — Tinkerbell Modas (GREEN by missako), που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 17].

14 Κατά συνέπεια, τα επίδικα έγγραφα που υποβλήθηκαν για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, πρέπει να κηρυχθούν απαράδεκτα.

Επί της ουσίας

15 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει ένα και μόνο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009. Κατ' αυτήν, το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο μη καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι η παρεμβαίνουσα ενήργησε κακοπίστως όταν κατέθεσε αίτηση ενώπιον του ΓΕΕΑ, αποσκοπούσα στην καταχώρηση του αμφισβητούμενου σήματος ως κοινοτικού σήματος.

16 Όπως ορθώς επισήμανε το τμήμα προσφυγών στο σημείο 20 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το σύστημα καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος βασίζεται στην αρχή του «πρώτου καταθέτη», η οποία διατυπώνεται στο άρθρο 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009. Δυνάμει της αρχής αυτής, ένα σημείο μπορεί να καταχωριστεί ως σήμα μόνον υπό την προϋπόθεση ότι προγενέστερο σήμα δεν αποτελεί εμπόδιο γι' αυτό, είτε πρόκειται για κοινοτικό σήμα είτε για σήμα καταχωρισμένο εντός κράτους μέλους ή από την Υπηρεσία Πνευματικής Ιδιοκτησίας της Benelux είτε για σήμα που έχει αποτελέσει αντικείμενο διεθνούς καταχωρίσεως και παράγει αποτελέσματα εντός κράτους μέλους είτε ακόμη για σήμα που έχει αποτελέσει αντικείμενο διεθνούς καταχωρίσεως και παράγει αποτέλεσμα εντός της Ένωσης. Αντιθέτως, υπό την επιφύλαξη της ενδεχόμενης εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009, μόνον η εκ μέρους τρίτου χρήση μη καταχωρισμένου σήματος δεν εμποδίζει την καταχώριση πανομοιότυπου ή παρόμοιου σήματος ως κοινοτικού σήματος για προϊόντα ή υπηρεσίες πανομοιότυπες ή παρόμοιες.

17 Η εφαρμογή της αρχής αυτής σχετικοποιείται, ιδίως, λόγω του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, δυνάμει του οποίου η ακυρότητα κοινοτικού σήματος πρέπει να κηρύσσεται κατόπιν αιτήσεως υποβαλλόμενης ενώπιον του ΓΕΕΑ ή κατόπιν ασκήσεως ανταγωγής στα πλαίσια αγωγής για παραποίηση/απομίμηση, εάν ο καταθέτης ενήργησε κακόπιστα κατά την κατάθεση της αιτήσεως για καταχώριση σήματος. Στον αιτούμενο την ακυρότητα, ο οποίος προτίθεται να βασιστεί στον συγκεκριμένο λόγο, απόκειται να αποδείξει τις περιστάσεις από τις οποίες μπορεί να συναχθεί ότι ο δικαιούχος κοινοτικού σήματος ενήργησε κακόπιστα κατά την κατάθεση της αιτήσεως καταχωρίσεως του τελευταίου.

18 Το Δικαστήριο έδωσε πλείονες διευκρινίσεις ως προς τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να ερμηνεύεται η έννοια της κακής πίστεως στην οποία αναφέρεται το άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, σκέψη 9 ανωτέρω). Επισήμανε έτσι ότι η κακή πίστη του καταθέτη, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, πρέπει να εκτιμάται σφαιρικώς, λαμβάνοντας υπόψη όλους τους λυσιτελείς παράγοντες της συγκεκριμένης περιπτώσεως, και ειδικότερα:

— το γεγονός ότι ο αιτών την καταχώριση γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει ότι τρίτος χρησιμοποιεί για πανομοιότυπο ή παρόμοιο προϊόν, σ' ένα τουλάχιστον κράτος μέλος, πανομοιότυπο ή παρόμοιο σημείο ικανό να προκαλέσει σύγχυση σε σχέση με το σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση·

— την πρόθεση του αιτούντος να εμποδίσει τον εν λόγω τρίτο να εξακολουθεί να χρησιμοποιεί το σημείο αυτό·

— τον βαθμό νομικής προστασίας που παρέχεται στο σημείο του τρίτου και στο σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση.

19 Το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει επίσης, στη σκέψη 44 της αποφάσεως Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, σκέψη 9 ανωτέρω, ότι η πρόθεση να εμποδισθεί η εμπορία προϊόντος, σε ορισμένες περιστάσεις, μπορεί να δηλώνει την κακή πίστη του αιτούντος την καταχώριση. Τούτο ισχύει, ειδικότερα, οσάκις αποδεικνύεται μεταγενέστερα ότι ο αιτών υπέβαλε την αίτηση καταχωρίσεως ενός σημείου ως κοινοτικού σήματος, χωρίς να έχει πρόθεση να το χρησιμοποιήσει, με σκοπό απλώς να εμποδίσει την είσοδο ενός τρίτου στην αγορά.

20 Τούτου δοθέντος, όπως υπογράμμισε ορθώς το τμήμα προσφυγών στο σημείο 30 της προσβαλλομένης αποφάσεως, από τη διατύπωση η οποία επελέγη στην απόφαση Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, σκέψη 9 ανωτέρω, προκύπτει ότι οι τρεις παράγοντες που απαριθμούνται ανωτέρω, στη σκέψη 18, αποτελούν απλώς γλαφυρά παραδείγματα μεταξύ ενός συνόλου στοιχείων που μπορούν να ληφθούν υπόψη για την απόφανση επί της ενδεχόμενης κακής πίστεως του αιτούντος την καταχώριση σήματος κατά τον χρόνο της υποβολής της αιτήσεως.

21 Πρέπει επομένως να ληφθεί υπόψη ότι, στα πλαίσια της σφαιρικής εξετάσεως που πραγματοποιείται δυνάμει του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, μπορεί επίσης να συνεκτιμηθεί η προέλευση του αμφισβητούμενου σημείου και η χρήση του από τον χρόνο δημιουργίας του, καθώς και η εμπορική λογική στο πλαίσιο της οποίας εντάσσεται η κατάθεση της αιτήσεως καταχωρίσεως του εν λόγω σημείου ως κοινοτικού σήματος.

22 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι το αμφισβητούμενο σήμα χρησιμοποιήθηκε από το 1991, αρχικά από την Blidsberg Investment Group BIG AB, τα αρχικά της οποίας αποτελούν το σήμα BIGAB, και κατόπιν, από το 1999, από την παρεμβαίνουσα, λόγω της κτήσεως όλων των σχετικών με το εν λόγω σήμα δικαιωμάτων. Πάντως, όσον αφορά την προσφεύγουσα, αυτή άρχισε να χρησιμοποιεί το σήμα BIGA μόλις από το 1996. Το σήμα αυτό εξάλλου δεν είχε αποτελέσει αντικείμενο καταχωρίσεως κατά την ημερομηνία της καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως του αμφισβητούμενου σήματος ούτε σε ευρωπαϊκό επίπεδο ούτε σε επίπεδο Benelux ούτε σε εθνικό επίπεδο. Τα πραγματικά αυτά στοιχεία αποδεικνύουν ότι το αμφισβητούμενο σημείο ούτε δημιουργήθηκε ούτε χρησιμοποιήθηκε από την παρεμβαίνουσα με σκοπό να δημιουργήσει σύγχυση σε σχέση με υφιστάμενο σημείο και, με αυτόν τον τρόπο, να ανταγωνισθεί τον δικαιούχο του κατά τρόπο αθέμιτο.

23 Ακολούθως, αντίθετα προς τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας, είναι κατανοητό, από εμπορικής απόψεως, το γεγονός ότι η παρεμβαίνουσα επιθυμούσε να επεκτείνει την προστασία του αμφισβητούμενου σήματος καταχωρίζοντάς το ως κοινοτικό σήμα. Πράγματι, κατά τη διάρκεια της περιόδου που προηγήθηκε της καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως, η παρεμβαίνουσα πραγματοποίησε τον κύκλο εργασιών της όσον αφορά τα προϊόντα του σήματος BIGAB εντός ολοένα και αυξανόμενου αριθμού κρατών μελών. Όπως ορθώς παρατήρησε το τμήμα προσφυγών στο σημείο 32 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η συγκυρία αυτή αποτελούσε θεμιτό κίνητρο ώστε να δικαιολογεί την κατάθεση αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.

24 Εξάλλου, δεν μπορεί να προσαφθεί στην παρεμβαίνουσα ότι ζήτησε την καταχώριση του αμφισβητούμενου σήματος χωρίς πρόθεση να το χρησιμοποιήσει, αλλά μόνο για να παρεμποδίσει την είσοδο τρίτου στην αγορά, εφόσον προϊόντα με το σήμα αυτό διατέθηκαν στην αγορά σε πολλά τμήματα της Ένωσης από την ημερομηνία της εν λόγω καταχωρίσεως.

25 Συναφώς, επιβάλλεται να τονιστεί ότι είναι κατ' αρχήν θεμιτή η εκ μέρους επιχειρήσεων αίτηση καταχωρίσεως σήματος όχι μόνο για τις κατηγορίες προϊόντων και υπηρεσιών που αυτή διαθέτει στο εμπόριο κατά τον χρόνο της καταθέσεως της αιτήσεως, αλλά και για άλλες κατηγορίες προϊόντων και υπηρεσιών που αυτή προτίθεται να διαθέσει στο εμπόριο μελλοντικώς.

26 Εν προκειμένω, ουδόλως αποδείχθηκε ότι η αίτηση καταχωρίσεως του αμφισβητούμενου σήματος, καθόσον αφορούσε προϊόντα της κλάσεως 7, ιδίως γερανούς, είχε τεχνητό χαρακτήρα και για την παρεμβαίνουσα εστερείτο λογικής σε εμπορικό επίπεδο. Αυτό ισχύει κατά μείζονα λόγο, καθόσον δεν αμφισβητείται ότι τα προϊόντα της εν λόγω κλάσεως διατέθηκαν στο εμπόριο από την παρεμβαίνουσα, ακόμη και αν αυτό συνέβη με άλλο σήμα. Συνεπώς, μόνον το γεγονός ότι η αίτηση καταχωρίσεως αφορούσε προϊόντα αυτής της κλάσεως, στην οποία ανήκουν τα διατιθέμενα από την προσφεύγουσα προϊόντα, δεν αποδεικνύει ότι η εν λόγω αίτηση υποβλήθηκε αποκλειστικά επειδή η παρεμβαίνουσα επιδίωκε να παρεμποδίσει την περαιτέρω χρησιμοποίηση του σήματος BIGA από την προσφεύγουσα.

27 Επιπλέον, το γεγονός ότι ο αιτών την καταχώριση γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει ότι ένας τρίτος χρησιμοποιεί από μακρού, για πανομοιότυπο ή παρόμοιο προϊόν, σ' ένα τουλάχιστον κράτος μέλος, πανομοιότυπο ή παρόμοιο σημείο ικανό να προκαλέσει σύγχυση σε σχέση με το σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση, δεν αρκεί αφ' εαυτού για να αποδειχτεί ότι ο αιτών είναι κακόπιστος (απόφαση Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, σκέψη 9 ανωτέρω, σκέψη 40). Έτσι, όταν διάφοροι παραγωγοί χρησιμοποιούν στην αγορά, για πανομοιότυπα ή παρόμοια προϊόντα, πανομοιότυπα ή παρόμοια σημεία ικανά να προκαλέσουν σύγχυση σε σχέση με το σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση, δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι ο αιτών επιδιώκει θεμιτό στόχο μέσω της καταχώρισης του σημείου αυτού (απόφαση Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, σκέψη 9 ανωτέρω, σκέψη 48). Όπως παρατηρεί η παρεμβαίνουσα, αυτό μπορεί ιδίως να συμβαίνει αν ο αιτών την καταχώριση γνωρίζει κατά τον χρόνο της καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως ότι τρίτη επιχείρηση κάνει χρήση του σήματος, αντικειμένου της καταχωρίσεως, δημιουργώντας την εντύπωση στην πελατεία της ότι διανέμει επισήμως τα πωλούμενα με το σήμα αυτό προϊόντα, μολονότι δεν έχει λάβει τη σχετική άδεια.

28 Κατά την προσφεύγουσα, δεν μπορεί να γίνει δεκτή η αιτίαση η οποία αντλείται από την ανακόλουθη συμπεριφορά της παρεμβαίνουσας, καθόσον αυτή μερίμνησε για την προστασία του αμφισβητούμενου σήματος ως κοινοτικού σήματος αλλ' όχι για την προστασία των δύο άλλων σημάτων των οποίων είναι δικαιούχος, ήτοι των σημάτων FARMA και NIAB, ακόμη και αν υποτεθεί ότι πρέπει να θεωρηθεί παραδεκτή παρ' όλον ότι προβλήθηκε για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Πράγματι, προβλέποντας ότι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο δύναται να είναι δικαιούχος κοινοτικού σήματος, το άρθρο 5 του κανονισμού 207/2009 δημιουργεί απλή ευχέρεια καταχωρίσεως, η οποία απόκειται εξ ολοκλήρου στην εκτίμηση του δικαιούχου του σήματος. Συνεπώς, η καλή πίστη του αιτούντος την καταχώριση σήματος δεν μπορεί να αμφισβητηθεί μόνον εκ του λόγου ότι ο ίδιος αιτών είναι δικαιούχος άλλων σημάτων και δεν ανέλαβε την πρωτοβουλία να ζητήσει την καταχώριση των τελευταίων ως κοινοτικών σημάτων.

29 Ούτε η ενδεχόμενη κακή πίστη της παρεμβαίνουσας αποδείχθηκε μόνον εκ του λόγου ότι η τελευταία δεν καταχώρισε το σήμα BIGAB ως σήμα Benelux, δεδομένου ότι η επιλογή περί της προστασίας ενός σήματος τόσο σε εθνικό επίπεδο όσο και σε επίπεδο Benelux ή σε κοινοτικό επίπεδο εμπίπτει μόνο στην εμπορική στρατηγική του δικαιούχου του και, επομένως, δεν απόκειται ούτε στο ΓΕΕΑ ούτε στο Γενικό Δικαστήριο να επεμβαίνουν σ' αυτήν την εκτίμηση.

30 Επιπλέον, για να εκτιμηθεί αν ο αιτών την καταχώριση είναι κακόπιστος, μπορεί να ληφθεί υπόψη το μέγεθος της φήμης της οποίας χαίρει ένα σημείο κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεώς του ως κοινοτικού σήματος, δεδομένου ότι τούτο μπορεί ακριβώς να δικαιολογήσει το συμφέρον του αιτούντος να εξασφαλίσει ευρύτερη νομική προστασία για το σήμα του (απόφαση Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, σκέψη 9 ανωτέρω, σκέψεις 51 και 52).

31 Συναφώς, κατά τον χρόνο της καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως, το αμφισβητούμενο σήμα εχρησιμοποιείτο ήδη από δεκατεσσάρων περίπου ετών. Επιπλέον, όπως επισήμανε το τμήμα προσφυγών στο σημείο 32 της προσβαλλομένης αποφάσεως, αυτό το σήμα διαδόθηκε ευρέως στην Ευρώπη κατά τα έτη που προηγήθηκαν της καταχωρίσεώς του ως κοινοτικού σήματος. Η διάδοση αυτή ενίσχυσε τη φήμη του εν λόγω σήματος, πράγμα το οποίο ενισχύει την άποψη ότι η παρεμβαίνουσα είχε θεμιτό εμπορικό συμφέρον να του διασφαλίσει ευρύτερη προστασία και, συνεπώς, δεν ήταν κακόπιστη όταν κατέθεσε την αίτηση καταχωρίσεως.

32 Υπό τις περιστάσεις αυτές, δεν έχει σημασία αν τα προϊόντα που η προσφεύγουσα διέθεσε στο εμπόριο με το σήμα BIGA είναι ή δεν είναι παρόμοια ή πανομοιότυπα με τα προϊόντα που η παρεμβαίνουσα διέθεσε στο εμπόριο με το αμφισβητούμενο σήμα, δεδομένου ότι, εν πάση περιπτώσει, δεν αποδείχθηκε ότι η καταχώριση αποσκοπούσε μόνο να παρεμποδίσει την περαιτέρω χρησιμοποίηση του σήματος BIGA από την προσφεύγουσα.

33 Ομοίως, το γεγονός ότι η παρεμβαίνουσα, μερικές εβδομάδες αφότου επέτυχε την καταχώριση του αμφισβητούμενου σήματος, όχλησε την προσφεύγουσα καθώς και μία άλλη εταιρία να παύσουν να χρησιμοποιούν το σημείο BIGA στα πλαίσια των εμπορικών τους σχέσεων, δεν συνιστά ένδειξη κακής πίστεως, δεδομένου ότι αυτό το αίτημα εμπίπτει στα κατά το άρθρο 9 του κανονισμού 207/2009 προνόμια που συνδέονται με την καταχώριση σήματος ως κοινοτικού σήματος.

34 Το επιχείρημα που αντλεί η προσφεύγουσα από το γεγονός ότι είχε κάνει χρήση του σημείου BIGA στις χώρες της Benelux προτού γίνει χρήση του αμφισβητούμενου σημείου επί των εδαφών αυτών δεν μπορεί να ανατρέψει το τεκμήριο καλής πίστεως της παρεμβαίνουσας κατά τον χρόνο της καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως. Πράγματι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι έχει αποδειχθεί, το εν λόγω γεγονός δεν αναιρεί τη διαπίστωση ότι το αμφισβητούμενο σήμα δημιουργήθηκε και χρησιμοποιήθηκε στις εμπορικές σχέσεις πριν από το σήμα της προσφεύγουσας. Εξάλλου, όπως διευκρίνισε το τμήμα προσφυγών στο σημείο 26 της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατ' αρχήν, τίποτε δεν εμπόδιζε την προσφεύγουσα να καταχωρίσει το σήμα BIGA, τόσο σε εθνικό επίπεδο όσο και σε επίπεδο Benelux ή σε κοινοτικό επίπεδο, πράγμα το οποίο θα μπορούσε να την έχει προστατεύσει έναντι της καταχωρίσεως του αμφισβητουμένου σήματος ως κοινοτικού σήματος.

35 Τέλος, δεν μπορεί να γίνει δεκτή η αιτίαση η οποία αρύεται από την πλάνη του τμήματος προσφυγών, το οποίο εμπνέεται αναφερόμενο στα «χρηστά συναλλακτικά ήθη που ισχύουν στη βιομηχανία ή το εμπόριο», κατά το άρθρο 12 του κανονισμού 207/2009, προκειμένου να ερμηνεύσει την, κατά το άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ιδίου κανονισμού, έννοια της κακής πίστεως.

36 Ασφαλώς, είναι ακριβές ότι οι δύο αυτές διατάξεις έχουν διαφορετικό αντικείμενο, δεδομένου ότι η μία αφορά τη στάση τρίτου έναντι του δικαιούχου του σήματος και η άλλη τη στάση του ιδίου του δικαιούχου κατά τον χρόνο της καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος ως κοινοτικού σήματος. Ωστόσο, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη με τη συγκεκριμένη προσέγγισή του, δεδομένου ότι αυτή δικαιολογείται από το γεγονός ότι οι εν λόγω δύο διατάξεις αποσκοπούν στο να επιβάλλονται κυρώσεις για ανέντιμες συμπεριφορές σε εμπορικό επίπεδο.

37 Εν πάση περιπτώσει, το τμήμα προσφυγών δεν περιορίσθηκε στην προσέγγιση αυτή προκειμένου να ερμηνεύσει την έννοια της κακής πίστεως κατά το άρθρο 52 του κανονισμού 207/2009. Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 22 έως 34, αντιθέτως, εφήρμοσε ορθώς τις ερμηνευτικές αρχές που συνήγαγε συναφώς το Δικαστήριο με την απόφασή του Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, σκέψη 9 ανωτέρω.

38 Κατόπιν όλων των προεκτεθέντων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε, στο σημείο 33 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι, ακόμη και αν η παρεμβαίνουσα γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει ότι η προσφεύγουσα έκανε χρήση του σημείου BIGA για την εμπορία συσκευών κάθετης αναμείξεως τροφίμων, δεν ενήργησε κακοπίστως ζητώντας την καταχώριση του αμφισβητούμενου σήματος.

39 Συνεπώς, ο μοναδικός λόγος της προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος και, συνακόλουθα, η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

40 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

41 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με τα αιτήματα του ΓΕΕΑ και της παρεμβαίνουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Peeters Landbouwmachines BV στα δικαστικά έξοδα.

Forwood Dehousse Schwarcz

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 14 Φεβρουαρίου 2012.

(υπογραφές)